

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Acticom s. r. o.**, se sídlem Skrétova 475/8, Plzeň, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 2. 2016, č. j. 30 A 3/2015 – 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2014, č. j. DSH/11696/14, Krajský úřad Plzeňského kraje (dále jen „žalovaný“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 15. 8. 2014, č. j. MMP/176483/14, kterým byla žalobci podle § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za současného využití § 125c odst. 4 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1.500 Kč za spáchání správního deliktu ve smyslu § 125f odst. 1 uvedeného zákona.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji zamítl rozsudkem ze dne 24. 2. 2016, č. j. 30 A 3/2015 - 47.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti také uvedl, že ji doplní na výzvu soudu ve lhůtě jím stanovené.

[4] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť v rozporu s § 106 odst. 1 s. ř. s. neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením ze dne 18. 4. 2016, č. j. 7 As 58/2016 – 18, Nejvyšší správní soud proto vyzval stěžovatele k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 19. 4. 2016. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula ve čtvrtek 19. 5. 2016, aniž by stěžovatel na výzvu soudu jakkoliv reagoval.

[5] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadal rozsudek krajského soudu. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Protože kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by bylo nařízeno jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu